

KLIMATY

Nr 231 / 28 lipca 2013

ISSN 2080-0010

XVII Niedziela Zwykła

ŚW. ANNY

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

2 Sm 7, 1-5.8b-11.16

Gdy król Dawid zamieszkał w swoim domu, a Pan poskromił wokół wszystkich jego wrogów, rzekł król do proroka Natana: „Spójrz, ja mieszkam w pałacu cedrowym, a Arka Boża mieszka w namiocie”.

Natan powiedział do króla: „Uczyn wszystko, co zamierzasz w sercu, gdyż Pan jest z tobą”.

Lecz tej samej nocy Pan skierował do Natana następujące słowa: „Idź i powiedz mojemu słudze, Dawidowi: To mówi Pan: «Czy ty zbudujesz Mi dom na mieszkanie? Zabrałem cię z pastwiska spośród owiec, abys był władcą nad ludem moim, nad Izraelem. I byłem z tobą wszędzie, dokąd się udałeś, wytraciłem przed tobą wszystkich twoich nieprzyjaciół. Dam ci sławę największych ludzi na ziemi.

Wyznaczę miejsce mojemu ludowi, Izraelowi, i osadzę go tam, i będzie mieszkał na swoim miejscu, a nie poruszy się więcej i ludzie nikczemni nie będą go już uciskać jak dawniej. Od czasu, kiedy ustanowiłem sędziów nad ludem moim izraelskim, obdarzyłem cię pokojem ze wszystkimi wrogami. Tobie też Pan zapowiedział, że ci zbuduje dom.

Przedemną dom twój i twoje królestwo będzie trwać na wieki. Twój tron będzie utwierdzony na wieki”.

PSALM RESPONSORYJNY

1 Sm 2, 1.4-8

REFREN:

Całym swym sercem raduję się w Panu.

Raduje się me serce w Panu,
moc moja dzięki Panu wzrasta,
rozwarły się me usta na wrogów moich,
gdyż cieszyć się mogę Twoją pomocą.

Łuk mocarzy się łamie,
a słabi przepasują się mocą,
za chleb najmują się syci, a głodni odpoczywają,
niepłodna rodzi siedmioro, a wielodzietna wędnie.

To Pan daje śmierć i życie,
wtrąca do otchłani i zeń wyprowadza.
Pan uboży i wzbogaca,
poniża i wywyższa.

Z pyłu podnosi biedaka,
z barłogu dźwiga nędzarza,
by go wśród książąt posadzić,
by dać mu tron chwały.

DRUGIE CZYTANIE

Hbr 11, 1-2.8-13

Wiara jest poręką tych dóbr, których się spodziewamy, dowodem tych rzeczywistości, których nie widzimy. Dzięki niej to przodkowie otrzymali świadectwo.

Przez wiarę ten, którego nazwano Abrahamem, usłuchał wezwania Bożego, by wyruszyć do ziemi, którą miał objąć w posiadanie. Wyszedł, nie wiedząc, dokąd idzie. Przez wiarę przywędrował do Ziemi Obiecanej, jako ziemi obcej, pod namiotami mieszkając z Izaakiem i Jakubem, współdziedzicami tej samej obietnicy. Oczekiwał bowiem miasta zbudowanego na silnych fundamentach, którego architektem i budowniczym jest sam Bóg.

Przez wiarę także i sama Sara, mimo podszłego wieku, otrzymała moc poczęcia. Uznała bowiem za godnego wiary Tego, który udzielił obietnicy. Przeto z człowieka jednego, i to już niemal obumarłego, powstało potomstwo tak liczne, jak gwiazdy niebieskie, jak niezliczony piasek, który jest nad brzegiem morskim.

W wierze pomarli oni wszyscy, nie osiągnąwszy tego, co im przyrzeczono, lecz patrzyli na to z daleka i pozdrawiali, uznawszy siebie za gości i pielgrzymów na tej ziemi.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

por. Łk 2, 25c

Alleluja, alleluja, alleluja.

Sprawiedliwi wyczekiwali pociechy Izraela, a Duch Święty spoczywał na nich.

Alleluja, alleluja, alleluja.

EWANGELIA

Mt 13, 16-17

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Szczęśliwe oczy wasze, że widzą, i uszy wasze, że słyszą. Bo zaprawdę, powiadam wam: Wielu proroków i sprawiedliwych pragnęło ujrzeć to, na co wy patrzycie, a nie ujrzeli; i usłyszeć to, co wy słyszycie, a nie usłyszeli”.

Oto słowo Pańskie.

UROCZYSTOŚĆ PATRONALNA PARAFII

Święta Anno, módl się za nami!

Jakże często z wielu ust wznosi się to wezwanie w naszym kościele, zwłaszcza gdy wpatrujemy się w wizerunek naszej Patronki.

Święta Anna wraz z Maryją i Dzieciątkiem Jezus czuwa nad nami, nad rodziną, dziećmi, małżonkami, nad życiem młodych i starszych.

Tradycja chrześcijańska w oparciu o apokryfy opisuje nam pięknie historię życia Anny i jej małżonka, Joachima.

Według starego podania święta Anna urodziła się w Judei, gdzie w Betlejem był jej rodzinny dom. Jej rodzice – Stolanus i Emerentiana – byli według legendy potomkami królewskiego rodu Dawida. Nie posiadali ziemskich dóbr, lecz byli cnotliwi i sprawiedliwi, i żyli w bojaźni Bożej, pełniąc dobre uczynki. Życie ich upływało na bezustannej modlitwie, rozmyślaniu o rzeczach duchowych i pracy. Anna otrzymała od swoich rodziców staranne wychowanie, pogłębione przez służbę w Świątyni Jerozolimskiej. Swojego męża, Joachima, poślubiła, gdy miała 24 lata.

Joachim także pochodził z pokolenia Dawidowego. Wychowywał się w zamożnej i znakomitej rodzinie w Nazarecie.

Oboje uważali swoje małżeństwo za związek święty, złączony przez Boga. Zachowywali prawo Boże i kroczyli drogą pobożności zgodnie i przykładowo. Swoją majątek dzielili na trzy części: jedną ofiarowywali na utrzymanie

świętyni, drugą na potrzeby ludzi biednych i pielgrzymów, trzecią pozostawiali dla siebie.

Przeżywamy czas odpustu, czas modlitwy, czas wdzięczności i błagalnej, czas łaski. Chcemy polecać nasze troski, ale też podejmować nasze duchowe zobowiązania. Ztroskani o rozwój życia duchowego, o kształt naszych rodzin i Ojczyzny, prosimy o łaskę wiary i dar pokoju w naszym otoczeniu. Wpatrzeni w świętość naszej Patronki i Jej związek z Maryją i Jezusem, chcemy i my zbliżyć się do naszego Pana, otwieramy się na łaski, którymi chce nas obdarzyć.

Myśląc o świętej Annie, dziękujemy za miłość Boga do każdego z nas, za każdą łaskę i każdą chwilę. Niech każdy dzień będzie sposobnością, aby chwalać imię Pana.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus.

Dziękując za Wszystkich i za wszystko,

ks. Dariusz Kuczyński

„Nie zapomnij Warszawiaku bohaterstwa swych rodaków”

63 dni walki, kilkaset tysięcy poświęconych istnień, przelana krew, ból, wszystko to w imię wolności. Dzięki ludziom, którzy 1 sierpnia 1944 r. stanęli do Powstania Warszawskiego, jesteśmy ludźmi wolnymi. Możemy być dumni, że żyjemy w mieście, o które walczyli. Codziennie mijamy ulice, na których przelewała się powstańcza krew. W czasach, w których głównym wyznacznikiem jest pieniądz, zatrzymajmy się tego dnia, pokażmy, że o Niech PAMIĘTAMY.

My, kibice Legii Warszawa z Wilanowa, serdecznie zachęcamy każdego, niezależnie od wieku, aby 1 sierpnia o godzinie „W” (17.00) stawiał się na cmentarzu wilanowskim. Razem udowodnijmy, że pamięć o tych ludziach i o ich czynach nigdy nie zginie.

**„Tyle krwi w imię Wolności –
jedna minuta w imię Pamięci”**

Kibice Legii Warszawa z Wilanowa

Wiadomości **Rekolekcje dla rodzin**

Siostry loretanki zapraszają do Loretto, oddalonego kilkadziesiąt kilometrów od Warszawy, na rekolekcje dla rodzin, organizowane od 16 do 21 sierpnia w sanktuarium Matki Bożej Loretańskiej. Temat rekolekcji: „Rodzina wspólnotą wiary”.

Rekolekcje dla rodzin to czas, w którym jest okazja do spotkania z Bogiem przez indywidualną i wspólną modlitwę, przez wspólne spędzanie czasu wolnego ze sobą nawzajem w otoczeniu przyrody.

Program rekolekcji obejmuje: codzienną Mszę św., poranną i wieczorną modlitwę, adorację Najświętszego Sakramentu, spotkania i konferencje dla małżonków, rozmowy indywidualne z kapłanem i siostrami. Ponadto siostry zapewniają opiekę nad dziećmi podczas spotkań dla małżonków, opiekę duchową, atmosferę radości i szacunku, nocleg wraz z pełnym wyżywieniem, zabawy i konkursy rodzinne, pogodne wieczory.

Zgłoszenia udziału przyjmuje s. Kinga pod numerem telefonu: 696 637 954.

**W czasie wakacji
pamiętaj o udziale
w niedzielnej Eucharystii
i codziennej modlitwie.**

Pieśni ku czci św. Anny – matki Najświętszej Maryi Panny

(do śpiewania w parafialną uroczystość odpustową)

Witaj Pani, Matko Matki Jezusa Pana

1. Witaj Pani, Matko Matki Jezusa Pana,
Anno Święta, Tyś od Boga sierotom dana
Za patronkę w potrzebie, by się zawsze do Ciebie
Udawali, pomoc brali,
O, Anno Święta!
2. Wszak są jawne po kościołach Twe święte czyny
Niech zaświadczą, co doznali z Twojej przyczyny,
Bo kto Cię wzywa szczerze, pewnie pomoc
odbierze
W swoim żądaniu, łask doznaniu,
O, Anno Święta!
3. Anno Święta, wszak u Boga Ty możesz wiele,
Wyjednaj nam zgromadzonym w tym tu kościele,
U Jezusa miłego, dar miłosierdzia Jego,
A Maryja niech nam sprzyja,
O, Anno Święta!
4. Ty w przygodach i nieszczęściu, i w różnej
trwodze
Dajesz pomoc i pociechy w zbawiennej drodze,
I rodzące matrony doznają Twej obrony,
Łaskawości i litości,
O, Anno Święta!
5. Do Twej, o Matko, opieki i my stroskani,
We wszystkim się udajemy jak do swej Pani,
Serca, myśli i słowa weź babko Jezusowa,
A rządz nami jak sługami,
O, Anno Święta!
6. A gdy przyjdzie ów straszliwy moment przy zgonie,
Miej, o Matko, dusze nasze w swojej obronie,
Wstawiaj się do Sędziego, wspólnie z Matką Jego,
Za wszystkimi Ci wiernymi,
O, Anno Święta!
7. Uproś grzechów darowanie oraz zbawienie,
A duszom w czyścisku cierpiącym zjednaj ulżenie,
Dla Jezusa Dzieciny i Maryi przyczyny,
Niech przez Ciebie będziem w niebie,
O, Anno Święta!
8. A potem Cię z twoją Córką i jej miłym Synem,
Jezusem Panem, a Wnuczkiem Twoim jedynym,
Niech chwalimy na wieki, za skutek Twej opieki,
Ze wszystkimi wybranymi,
O, Anno Święta!

Ja sobie wybrałem za obronę

1. Ja sobie wybrałem za obronę,
Babkę Chrystusa Pana, świętą Annę;
Ja onej oddaję duszę, ciało,
Onej chcę miłować, jak przystało.

Ref.: Niech się, co chce, ze mną dzieje,
W Tobie, święta Anno, mam nadzieję!

2. Ja się Jej polecam dnia każdego,
Aby mnie bronila ode złego;
Ja onej swe nędze opowiadam,
I moje potrzeby jej przedkładałam.

3. W smutku i nieszczęściu, i w chorobie,
Że przyjdzie z pomocą, ufam sobie.
Najmilsza matuchna, Anna święta,
Bo ona o sługach swych pamięta.

4. Ty Matko, żadnego nie opuścisz,
I mnie też grzesznego nie zapomnisz,
Boś Ty jest pociechą zasmuconych.
Ty jesteś ratunkiem utrapionych.

5. Ku Tobie się sieroty uciekają,
Wdowy uciśnione pomoc mają,
Boś Ty, Anno święta, wszystkich Matka,
Wspomagasz każdego do ostatka.

6. Gdy już czas przyjdzie, że umrzeć muszę,
Anno, z Córką swoją strzeż mej duszy;
Uproście mi grzechów odpuszczenie
U Pana Jezusa i zbawienie!

Zapraszamy do księgarenki parafialnej

EFFATY

która mieści się w prawym
przedśionku świątyni.

Oprócz książek można tu zakupić:

- kalendarze • świece •
- okolicznościowe kartki •
- różańce • medaliki •
- i inne dewocjonalia.

Księgarenka przyjmuje zamówienia na Katechizm Kościoła Katolickiego oraz na inne książki.

„Od świętej Anki zimne wieczory i poranki.”

Wilanowskie odpusty

26 lipca, każdego roku, jest dla mieszkańców Wilanowa, a właściwie dla całej parafii św. Anny, jeszcze niedawno obejmującej całkiem spory obszar południowej Warszawy, dniem szczególnym. W tym dniu przypada święto patronalne naszego Kościoła.

Jako dziecko z niecierpliwością wyczekiwałem na nie, ponieważ po uroczystej sumie w kościele, można było uczestniczyć w wydarzeniu, które w Wilanowie, kilkadziesiąt lat temu, nie miało sobie równych.

Tego dnia przypadały również imieniny mojej Babci ze strony Mamy – Anny. Gdy zjawiałem się u niej z życzeniami, zawsze pamiętała, że poprzedniego dnia ja obchodziłem imieniny i dorzucała parę złotych na uciechy odpustowe.

Czego to na odpuscie nie było?! Stragany uginają się od przeróżnych złotych pierścionków z niebieskim oczkiem na szczęście, blaszanych zegarków, pierzastych kogucików, baloników na druciku, motyli drewnianych. Nie mogło także zabraknąć akcesoriów dla prawdziwych mężczyzn. Były różnego typu pukawki, broń długa i krótka, kapiszonowce, korkowce oraz niezbędna do nich amunicja. Były również strzelnice, gdzie z wiatrówek kawalerowie mogli „ustrzelić” kwiatka dla dziewczyny, a podczas starć o nią niejednokrotnie biała koszula, obowiązkowo wykróchmalona na odpust, zabarwiała się na kolor czerwony. Do karuzeli ustawiała się kolejka chętnych na mocne wrażenia, szybowanie nad głowami innych. Dobrze prosperowały stoiska, na których sprzedawano wyplatane z różnych materiałów kapelusze, służące okolicznym gospodyniom do ochrony przed prażącym słońcem, gdy podczas upałów stawały do żniw. Nie mogło się też obyć bez słodkości. Wata cukrowa robiła wśród najmłodszych furorę. Przekupki oferowały różnego rodzaju obwarzanki, serwowane niemal na wszystkich straganach. Poza tym lody roznoszone w specjalnych skrzynkach przez łodiarzy ubranych w białe kitle, a przede wszystkim te niezapomniane, sprzedawane przez panią Małkowską w budce na stacji kolejki wilanowskiej. Popijało się to lemoniadą bądź oranżadą. Dla starszych było piwo z beczki albo i coś mocniejszego. Przede wszystkim był to jednak dzień spotkań rodzinnych, a rodziny w okolicach Wilanowa były wtedy liczne, spotkań w gronie przyjaciół i znajomych.

Do Wilanowa na odpust św. Anny przyjeżdżało kilkanaście tysięcy osób. Wszystkie placówki wokół kościoła, stacji kolejowej i w parku były zajęte przez biesiadujących, którzy spożywali produkty przywiezione w koszach piknikowych i nabyte na miejscu. Wszędzie było pełno ludzi, nie zważających na tłok, usiłujących dostać się w różne zakątki.

Stało się to przyczyną katastrofy, bodaj największej w dziejach Wilanowa, jaka miała miejsce w niedzielę, 29 lipca 1906 r., podczas odpustu. Wtedy to zbyt duża liczba osób, pomimo protestu przewoźnika, weszła na pokład promu, kursującego przez Jezioro Wilanowskie – z parku do Morysina.

W tym miejscu oddajmy głos dziennikarzowi gazety „Świat”, podpisującemu się Redivivus, który był naocznym świadkiem całego zajścia i opisał to w swojej gazecie:

„(...) W ubiegłą niedzielę przychodzi do mnie Konar – autor „Sióstr Malinowskich” i „Panien”, z propozycją:

– Skorzystajmy z dnia świątecznego i jedźmy do Konstancina. Odetchniemy świeżym powietrzem

wiejskiem. Odpocznijmy w ciszy i spokoju lasu. Zapomnijmy nawet o zamachach, zabójstwach, rabunkach. Nie będziemy wcale mówili o polityce. Zobaczysz, jak nam to dobrze zrobi.

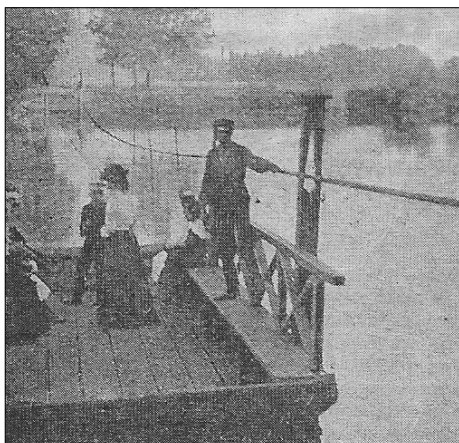
– Doskonale. Jestem gotów.

Przybywamy na dworzec kolei wilanowskiej. Tłok nie do opisanego. Lecz trafem szczęśliwym znajdujemy w wagonie miejsca siedzące, zaledwie kilka starszych dam pakuje się nam na kolana. Pociąg zaczyna pędzić z szybkością jednokonnej dorożki przez okolice podmiejskie, których zewnętrznego powabu jednak nie pozwala nam ocenić dym i iskry, miotane w nieprawdopodobnej ilości przez maleńką lokomotywę. Co parę minut długie postoje na stacjach. Wreszcie Wilanów. Musimy wysiąść, ponieważ pociąg nie idzie dalej. Ten, który dąży do Konstancina, przybędzie dopiero o 2-ej. Mamy godzinę czasu. Pójdziemy do parku, by zażyć chłodu w cieniu drzew, sadzonych dłonią bohatera z pod Wiednia.

Do parku wszakże dostać się nie łatwo. W Wilanowie odbywa się odpust. Wielotysięczny tłum zalega plac przed kościołem, wszystkie drogi i trawniki. Tuman gęstego kurzu unosi się nad wioską. Zwarła ciżba otacza stragany z obwarzankami i nader brzydkimi zabawkami glinianymi. Z otwartych drzwi świątyni dochodzą odgłosy śpiewów pobożnych.

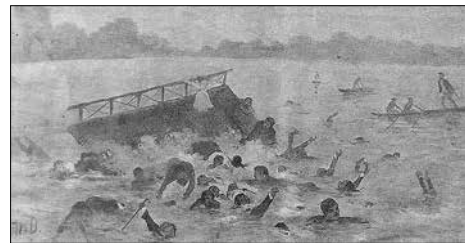
Na murawach rozlokowały się niezliczone rodziny, spożywając przywiezione zapasy. Załuszczone papiery pokrywają zieloną ruń trawy. W parku ten sam widok, szczerze demokratyczny, lecz mało ujmujący.

– Może-byśmy się przeprawili na drugą stronę łąchy wiślanej? Tam będzie luźniej...

Zbliżyliśmy się do promu. U przystani ścisk niestłuchany. Nikt nie pilnuje porządku, rozbawiony tłum ma całkowitą swobodę. Próbuje dostać się na prom. Daremnie. Odpychają nas szorstko. Jakaś panienska, w białej sukni i wypiekami na twarzy, usilnie stara się wświdrować mi szpic parasolki w oko. Konar jest nieco rozczarowany; przed chwilą zachwycał się zdolnością naszych szerokich warstw społecznych do samodzielnego korzystania z wolności. Widok zniszczonych trawników pięknego parku oziębłił jego zapał. Gdy odchodzimy od obłożonego promu, zaczyna filozofować, że wolność bez porządku nie jest prawdziwym ideałem ludzkości. Idziemy kilkadziesiąt kroków wzdłuż łąchy... W tem za nami

zrywa się krzyk, jeden, drugi, rośnie w przeraźliwy wrzask... Odwracamy się. Przebóg! Co się dzieje? Prom, wypełniony bezkształtną masą ludzką, zachwiał się, trzasnął i z wolna zagłębia się w rzece. Skoczyliśmy ku przystani. Woda sięga już do kolan, pasa, z szarej roztoczy wycierają tylko twarze, wykrzywione obłądnym strachem, ręce wzniesione do góry w kurczowych drganiach. A wokół wzmaga się straszny krzyk, miesza się z płaczem i jękiem, gdzieś rozlega się spazmatyczny płacz. Piekiło! Woda kłębi się, ludzkie postacie wypływają na wierzch, szarpiają się, czeplają wzajem i – nikną w głębi...

Z obu brzegów obnażeni mężczyźni rzucają się z pluskiem do wody. Ze wszech stron spieszą łodzie ratunkowe. Tam moja siostra! Moja matka! Moje dzieci! Setki obłąkanych oczu patrzą, jak przed nimi walczy ze śmiercią kilka dziesiątków żyjących istot. Tu i ówdzie poczynają wyciągać na pół przytomne ofiary... Piekiło!

(...) Wracaliśmy w milczeniu na dworzec. Przy kościele była wciąż ciżba. Tłum nie wiedział o wstrząsającej katastrofie i bawił się. Lecz ta wesołość była pozorna, gasła co moment, zamieniając się w masowy popłoch. Widzieliśmy, jak nagle ów wielotysięczny tłum rzucił się do ucieczki, jak dorośli i dzieci biegli przed siebie w panicznym strachu. – Co się stało? Nikt nie umiał dać odpowiedzi. Dziś nerwy rozstrojone nie są wyłącznym przywilejem znudzonej hrabiny lub bankierowej. Znużony twarzą, powszednią pracą tłum jest zdenerwowany jak stara histeryczka. Na placu, we wsi, nie spotkać było żandarma lub policyanta. Nikt nie krępował zabawy zgromadzonego ludu. A jednak wciąż wybuchła białym płomieniem niewyrozumowana trwoga, gnając kobiety i mężczyzn na osłep.

(...) Chcieliśmy się dostać na pociąg, idący do Konstancina. Odpędzono nas kutakami. Chcieliśmy wrócić do Warszawy. W potyczce o miejsca zostaliśmy pobici. Jeśli poważna kolej Wiedeńska nie potrafi obrachować się z ruchem niedzielnym i traktuje nieszczęśliwych wycieczkowiczów gorzej niż woły lub krowy, czyż można wymagać więcej od podmiejskiej kolejki? Po długich kłopotach znaleźliśmy narodzić jednokonną dorożkę warszawską, której woźnica ulitował się nad losem dwóch nieszczęśliwych literatów i powłókł się z nimi do stolicy...

Gazety z tamtego okresu informowały o dziewięciu ofiarach śmiertelnych i kilku, których nie udało się jeszcze wydobyć z dna jeziora. Oto kilka nazwisk ofiar tej tragedii: Karol Krug – lat 15; Feliks Żytek – lat 12; Ludwika (nazwisko nieustalone), służąca u państwa Malinowskich w Warszawie – lat 22; Stachowska – lat 18; Leonard Kotkowski – lat 15. W kilku gazetach pojawiły się pogłoski, że katastrofę spowodowała panika, wywołana strzałami pistoletowymi, co wyklucza opis przyczyn i przebiegu tragedii zamieszczony powyżej.

Krzysztof Kanabus

(zdjęcia pochodzą z „Życia Warszawy” sprzed kilku lat)

Pielgrzymki na Jasną Górę 2013

33. Warszawska Akademska Pielgrzymka Metropolitalna /5-14 sierpnia/ – „Ja wierzę, że to Ty” – www.wapm.waw.pl

Trasa pielgrzymki wynosi około 290 km i wymaga przejścia każdego dnia około 30 km w 5-6 etapach, różnymi drogami, bez względu na panujące warunki atmosferyczne. Uczestnicy nocują w stodółach lub biorą ze sobą namioty. Bagaże stałe przewożone są samochodami.

Pielgrzymi rozpoczynają drogę uczestnictwem we Mszy św. – 5 sierpnia, w akademickim kościele św. Anny na Krakowskim Przedmieściu. Wspólna Msza św. pielgrzymkowa na Jasnej Górze zostanie odprawiona 14 sierpnia.

Warszawska Piesza Pielgrzymka Akademska Grupa „17” /6-14 sierpnia/ – „W domu Matki” – www.17-ka.org.pl

Grupy liczą maksymalnie 250 osób, co zdecydowanie ułatwia pielgrzymowanie, rozplanowanie noclegów na polach namiotowych i sprawia, że nie jesteśmy anonimowi, więc mamy szansę poznać wszystkich współbraci. Jako jedna z nielicznych pielgrzymek posiada: własną kuchnię, w której zawsze można bezpłatnie otrzymać ciepły posiłek, gdy nie ma na trasie obiadu, herbatę czy kawę poranną na rozbudzenie, prysznic mobilny, ubikacje ToyToy na każdym noclegu. Nie idzie się szosami w zgiełku samochodów, ale lasami i polnymi drogami.

Zapisy w kaplicy RES SACRA MISER.

302. Warszawska Piesza Pielgrzymka na Jasną Górę /6-14 sierpnia/ – „Wierzę i głoszę” – www.warszawa.paulini.pl

Warszawska Piesza Pielgrzymka na Jasną Górę od 1711 r. wychodzi z kościoła ojców paulinów pw. Ducha Świętego. Stanowi czytelny znak wędrującego Kościoła, który w drodze uświęca się przez prawdę i miłość. Jest aktem o charakterze wyłącznie religijno-pokutnym. Zasadniczo są to „rekolacje w drodze”, które rozpoczynają się 6 sierpnia Mszą św. przed kościołem oo. paulinów o godz. 6.00.

30. Piesza Praska Pielgrzymka Rodzin Totus Tuus /5-14 sierpnia/ – www.praska.org.pl

Została utworzona przez członków Kościelnej Służby Porządkowej. Dzieli się na siedem grup, dzięki czemu zachowuje charakter rodzinny. Sprzyja to nawiązaniu kontaktów i pogodnej atmosferze.

Pielgrzymka posiada oddzielną grupę dla dzieci. Msza św. o godz. 7.00, w sanktuarium Matki Boskiej Ostrobramskiej, rozpoczyna wspólną wędrówkę do Częstochowy.

Praska Pielgrzymka Piesza /16-26 sierpnia/ – www.pielgrzymka.info.pl

Po raz pierwszy na Jasną Górę Praska Pielgrzymka Piesza wyruszyła w rok po ślubach jasnogórskich króla Jana Kazimierza.

Do Częstochowy pątnicy docierają 25 sierpnia i zostają na święto patronalne Pomocników Maryi Matki Kościoła – święto Matki Bożej Częstochowskiej.

Pielgrzymka rozpoczyna się 16 sierpnia Mszą św. w sanktuarium Matki Bożej Zwycięskiej przy ul. Grochowskiej 365.

XXII Piesza Pielgrzymka Niepełnosprawnych /5-15 sierpnia/ – www.ksnaw.pl

Piesza Pielgrzymka Niepełnosprawnych rozpoczyna się 5 sierpnia Mszą św. odprawianą o godz. 6.00 w kościele św. Józefa przy ul. Deotymy 41, a na Jasną Górę dochodzi 14 sierpnia.

Zapisy rozpoczynają się 1 sierpnia, przy ul. Deotymy 41 (w sali św. Józefa, w godz. 9-19). Podczas zgłoszenia osoba niepełnosprawna powinna wskazać swojego opiekuna, wypełnić kartę medyczną (przyjmowane leki) oraz okazać pisemną zgodę rodzica lub opiekuna prawnego na udział w pielgrzymce.

Organizatorem tego rekolekcyjnego przedsięwzięcia w drodze jest Katolickie Stowarzyszenie Niepełnosprawnych Archidiecezji Warszawskiej.

Pielgrzymka rowerowa /11-15 sierpnia/ – www.pielgrzymkirowerowe.pl

Jak co roku wyrusza z parafii pw. bł. Władysława z Gielniowa, by pokonać ok. 260 km. Noclegi organizowane są w szkołach, zapewniony transport powrotny rowerów do Warszawy.

Zapisy w trakcie spotkań organizacyjnych: 21 lipca (parafia bł. Władysława z Gielniowa na Ursynowie) i 4 sierpnia (parafia Wszystkich Świętych na Śródmieściu), a także mailowo do 4 sierpnia (info@pielgrzymkirowerowe.pl).

Pielgrzymka rolkowa /22-26 sierpnia/ – www.rolkowa.pl

Rolkarze wyruszają z Bemowa i w ciągu 4 dni pokonują 270 km, o wiele szybciej niż piesi, choć według prawa rolkarz to pieszy. Idea, intencje, wysiłek, a nawet obtarcia są jednak podobne.

Każdego roku grupa się rozrasta. Przybywa nowych pielgrzymów i przyjaciół na trasie.

Zapisy trwają od 1 lipca.

Wybrała i opracowała **Anna Biesiekierska**

HISTORIA PAPIESTWA

cz. 36

68. Święty Adeodat I (Deusedit) (19 X 615 – 8 XI 618)

Syn Stefana, subdiakona rzymskiego.

Ten łagodny i pełen dobroci papież znany jest w wykazach papieskich pod dwoma imionami, występującymi zamiennie, i to do tego stopnia, że 77. z kolei biskup Rzymu, który nosił to imię, nazywany jest Adeodatem II.

Szlachetne cechy charakteru Deusedita sławił Honoriusz I w epitafium ułożonym na jego cześć, podkreślając jego prostotę, pobożność, mądrość i bystrość umysłu. Ów Ojciec Święty wyróżniał się szczególną troską o kapłanów.

Kiedy wybrano go na Stolicę Piotrową, miał już za sobą 40 lat pracy kapłańskiej. Po upływie 80 lat, jakie upłynęły od śmierci Jana II, był pierwszym prezbiterem, któremu powierzono rządy w Kościele.

W odróżnieniu od Grzegorza I Wielkiego i Bonifacego IV, urzędy kościelne zaczął obsadzać nie mnichami, których jego dwaj poprzednicy wyraźnie faworyzowali, lecz księżmi. Zaangażowany w poprawę dyscypliny kościelnej, a przy tym szczerze miłujący prezbiterów, ograniczył przywileje benedyktynów rzymskich na rzecz kleru diecezjalnego. Osobiście wyświęcał nowych księży – były to pierwsze święcenia od czasów Grzegorza I Wiel-

kiego, a także wprowadził specjalne nabożeństwo wieczorne dla kleru.

W latach jego panowania Rzym nawiedziło poważne trzęsienie ziemi, szerzyła się także epidemia świerzbu, był więc zmuszony opuścić miasto. Jako człowiek łagodnego usposobienia, wrażliwy na ludzkie nieszczęścia, podobno osobiście niósł pomoc potrzebującym. Przyłgnęła do niego opinia cudotwórcy, uzdrawiającego chorych i pocafunkiem łagodzącego ich cierpienia.

Deusedit, lojalny wobec cesarza Herakliusza, poparł egzarchę Eleuteriusza, który został następcą Jana, zabitego w Rawennie przez Longobardów, razem z grupą urzędników cesarskich. Kiedy przed wyprawą przeciwko buntownikom Eleuteriusz przybył do Wiecznego Miasta, papież powitał go z wszelkimi honorami. Spokój w Rawennie został wkrótce przywrócony, a zabójców Jana i jego współpracowników ukarano śmiercią.

Na łożu śmierci Adeodat I dokonał precedensowego zapisu papieskiego w wysokości rocznego stypendium mszalnego na rzecz każdego duchownego ze swego rzymskiego otoczenia.

Zmarł w Wiecznym Mieście, a spoczął w bazylice św. Piotra.

Wspomnienie liturgiczne przypada 8 listopada.

Cdn.

Z życia Saloniku Wilanowskiego

**W wakacje
zapraszamy do dzwonnicy
na wystawę
prac olejnych
DANIELA
DE TRAMECOURTA,**
malarza od lat związanego
z Kazimierzem Dolnym.

To już trzeci z kolei artysta zrzeczony w tzw. Kazimierskiej Konfraterni Sztuki, którego prace prezentujemy w naszej galerii.

Wcześniej gościliśmy Mieczysława Izdebską – Łazorek i Katarzynę Ve-linow.

Wiadomości

Deklaracje śmieciowe

19 lipca upłynął termin składania deklaracji wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Osoby, które nie dostarczyły wniosków na czas, powinny niezwłocznie dopełnić tego obowiązku. Ci, którzy złożyli deklaracje przed 13 czerwca br., muszą natomiast je poprawić i uwzględnić nowe stawki uchwalone przez Radę m.st. Warszawy.

Opóźnienie w złożeniu deklaracji nie zwalnia z obowiązku wniesienia opłaty za wywóz śmieci za miesiąc lipiec. Trzeba to zrobić do 29 lipca.

Opracowała **Anna Biesiekierska**

KĄCIK DLA DZIECI

Autor:
Maciej Lichota

SKOK PRZEZ ROK LITURGICZNY - część II

ZADANIE: Rozwiąż test:

1. Po ilu dniach od Narodzenia Pańskiego miało miejsce Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni?

- a) po dziesięciu
- b) po siedmiu
- c) po czterdziestu
- d) po pięćdziesięciu

2. Uzupełnij:

Od 1997 r., z inicjatywy (I.),
2 lutego obchodzimy (II.)

- a) I. bł. Jana XXIII, papieża; II. Świątowy Dzień Chorego
- b) I. kard. Józefa Glempa; II. Dzień Życia
- c) I. bł. Jana Pawła II, papieża; II. Świątowy Dzień Chorego
- d) I. bł. Jana Pawła II, papieża; II. Dzień Życia Konsekrowanego

3. Kolor szat liturgicznych obowiązujący w liturgii 2 lutego to:

- a) czerwony
- b) biały
- c) fioletowy
- d) zielony

4. Zdecyduj, które z poniższych zdań są poprawne, wybierając jeden z wariantów.

- I. Środa Popielcowa kończy okres wielkanocny.
 - II. Środa Popielcowa rozpoczyna okres Adwentu.
 - III. Środa Popielcowa rozpoczyna okres Wielkiego Postu.
 - IV. Środa Popielcowa to dzień, w którym wszystkich powyżej osiemnastego roku życia obowiązuje post ścisły.
 - V. Środa Popielcowa to dzień, w którym wszystkich powyżej dziesiątego roku życia obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych.
- a) III, IV, V
 - b) IV, V
 - c) III, IV
 - d) III, V

5. Uzupełnij: Nabożeństwa wielkopostne to: (I.), odprawiane w (II.), i (III.), odprawiana w (IV.)

- a) I. Gorzkie Żale, II. w piątki, III. Droga Krzyżowa, IV. w niedziele
- b) I. Gorzkie Żale, II. w niedziele, III. Droga Krzyżowa, IV. we wtorki
- c) I. Gorzkie Żale, II. w poniedziałki, III. Droga Krzyżowa, IV. w piątki
- d) I. Gorzkie Żale, II. w niedziele, III. Droga Krzyżowa, IV. w piątki

6. IV niedziela Wielkiego Postu to inaczej niedziela (I.) Tego dnia obowiązuje (II.) kolor szat liturgicznych.

- a) I. Laetare, II. różowy
- b) I. Gaudete, II. czerwony
- c) I. Gaudete, II. różowy
- d) I. Laetare, II. fioletowy

7. Określ prawdziwość zdań (P – prawda / F – fałsz).

- I. Nabożeństwo Gorzkich Żali składa się z III części.
 - II. Każdy liturgiczny okres Wielkiego Postu rozpoczyna obrzęd posypania głów popiołem w I Niedzielę Wielkiego Postu.
 - III. W czasie Wielkiego Postu obowiązuje fioletowy kolor szat liturgicznych.
- a) P/P/P
 - b) F/F/F
 - c) F/P/P
 - d) P/F/P

8. Niedziela Palmowa:

- a) kończy obchody Wielkiego Tygodnia.
- b) to dzień ustanowienia sakramentu Eucharystii.
- c) to dzień ustanowienia sakramentu kapłaństwa.
- d) rozpoczyna obchody Wielkiego Tygodnia.

9. W Wielki Czwartek w kościołach parafialnych sprawowana jest:

- a) Msza św. Wieczery Pańskiej
- b) Msza św. pontyfikalna
- c) Msza św. żałobna
- d) Liturgia Męki Pańskiej

10. W który dzień odbywa się Liturgia Męki Pańskiej?

- a) w Wielki Czwartek
- b) w Wielki Piątek
- c) w Wielką Sobotę
- d) w Wielki Wtorek

11. Jaki kolor szat liturgicznych obowiązuje podczas Liturgii Męki Pańskiej?

- a) biały
- b) zielony
- c) czerwony
- d) różowy

12. Co rozpoczyna Liturgię Męki Pańskiej?

- a) aspersiona
- b) prostracja
- c) kolekta
- d) adoracja.

XVII Niedziela Zwykła – 28 lipca 2013 r.

Uroczystość Patronalna Parafii

1. Dziś w naszym kościele obchodzimy uroczystość patronalną, z którą wiąże się łaska odpustu. Odpust to darowanie przed Bogiem kary doczesnej za grzechy zgładzone już, co do winy, za pośrednictwem Kościoła, który jako szafarz owoców odkupienia rozdaje i prawomocnie przydziela zadośćuczynienie ze skarbcza Chrystusa i świętych. Można go uzyskać dla siebie lub w intencji zmarłych pod zwykłymi warunkami, tzn., jeżeli jesteśmy w stanie łaski uświęcającej, przyjęliśmy lub przyjmujemy Komunię Świętą i odmówimy Modlitwę Pańską oraz Wyznanie Wiary. Główna Msza św. odpustowa wraz z procesją eucharystyczną zostanie odprawiona o godz. 13.00 przez ks. Jarosława Hybės, marianina.
2. Nieszpory z uroczystości św. Anny, patronki naszej parafii, zostaną odprawione dziś, o godz. 17.00. Następnie będziemy się modlić za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
3. Dziś kończy pracę w naszej parafii ks. Dariusz Kuczyński, który decyzją władzy kościelnej został przeniesiony do parafii pw. św. Jana Kantego w Warszawie. Dziękujemy ks. Darkowi za pięcioletnią posługę i życzymy błogosławieństwa Bożego w pełnieniu nowych obowiązków.
4. W tym tygodniu przypadają następujące święta liturgiczne:
 - w poniedziałek, 29 lipca – wspomnienie św. Marty;
 - w środę, 31 lipca – wspomnienie św. Ignacego Loyoli, kapłana;
 - w czwartek, 1 sierpnia – wspomnienie św. Alfonsa Marii Liguoriego, doktora Kościoła.
5. W czwartek, 1 sierpnia, przypada 69. rocznica wybuchu Powstania Warszawskiego. Msza św. w intencji żywych i zmarłych uczestników powstania zostanie odprawiona o godz. 16.00, a po niej, w uroczystej procesji, przejdziemy do kwatery grobów powstańców na naszym cmentarzu, gdzie o godz. 17.00 – godzinie "W", rozpoczęcia powstania – uczymy pamięć poległych i pomordowanych powstańców.
6. W piątek, 2 sierpnia, w kościołach parafialnych można uzyskać odpust zupełny „Porcjunkuli” pod następującymi warunkami: pobożne nawiedzenie świątyni, odmówienie w nim Modlitwy Pańskiej oraz Wyznania Wiary, sakramentalna spowiedź, przyjęcie Komunii Świętej, modlitwa według intencji Ojca Świętego oraz wykluczenie przywiązania do grzechu.
7. W tym tygodniu przypada I czwartek, I piątek i I sobota miesiąca. W czwartek, 1 sierpnia, Msza św. wotywna o Chrystusie Najwyższym i Wiecznym Kapłanie zostanie odprawiona o godz. 17.00, a po niej Koronka do Miłosierdzia Bożego. W tym dniu, w sposób szczególny, modlimy się o powołania kapłańskie. W piątek, 2 sierpnia, Msza św. wotywna o Najświętszym Sercu Pana Jezusa będzie sprawowana o godz. 12.00. Z sakramentu pokuty i pojednania będzie można skorzystać rano i od godz. 16.00, w czasie adoracji Najświętszego Sakramentu. W sobotę, 3 sierpnia, Msza św. wotywna o Niepokalanym Sercu NMP zostanie odprawiona o godz. 7.00, a zaraz po niej nabożeństwo różańcowe.
8. Jak każdego roku w święto Przemienienia Pańskiego, 6 sierpnia – o godz. 19.00, zostanie odprawiona na cmentarzu Msza św. za zmarłych z naszych rodzin. Miłosierdziu Bożemu, w sposób szczególny, polecać będziemy tych, którzy opuścili nas w ostatnim czasie. Zmarłych polecanych naszym modlitwom prosimy zgłaszać w zakrystii lub bezpośrednio przed nabożeństwem. Procesją na cmentarz wyruszy z naszego kościoła o godz. 18.30.
9. Początek sierpnia to czas pielgrzymek. 5 sierpnia wyrusza Warszawska Akademicka Pielgrzymka Metropolitalna na Jasną Górę. Ks. Dariusz Kuczyński zaprasza chętnych, a zwłaszcza młodzież, do grupy pomarańczowej. Naszą duchową łączność z pielgrzymami wyrazimy, odmawiając Różaniec przez cały czas trwania pielgrzymki. Modlitwę różańcową odmawiać będziemy codziennie po Mszy św. o godz. 17.00, chodząc wokół kościoła.
10. W najbliższym czasie sakramentalny związek małżeński zawrą:
 - Piotr Ryszard Wosiński, kawaler z parafii tutejszej,
 - i Marlena Gontarek, panna z parafii pw. św. Mateusza Apostoła i Ewangelisty w Warszawie – zapowiedź I.Każdy, kto by wiedział o przeszkodach zachodzących między narzeczonymi, zobowiązany jest powiadomić kancelarię parafialną. Narzeczonych polecamy modlitwie parafian.

- **Wydawca**

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01

(telefon czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

Kredyt Bank SA Filia nr 2 w Warszawie
- V O/Warszawa,

ul. Kosiarzy 37, 02-953 Warszawa

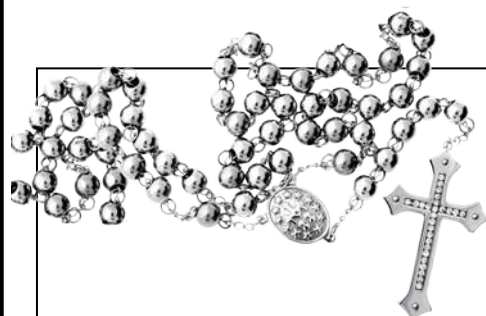
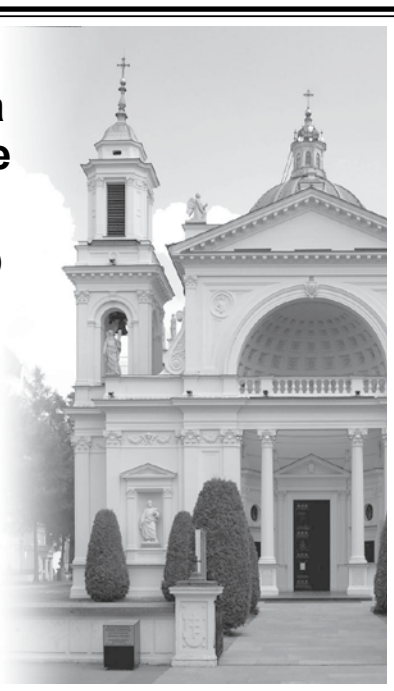
Nr rachunku:

62 1500 1272 1212 7002 4425 0000

internet: www.parafiawilanow.pl

e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl

e-mail **Redakcji**: klimaty@parafiawilanow.pl

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

od 9.06.2013 do 11.08.2013

**Aby wierzący potrafili
rozpoznawać w Eucharystii
żywą obecność Chrystusa,
który im towarzyszy
w życiu codziennym.
"Szczęść Boże"**